קורעת חלון

קוריאה לא מתוירת כמו אחיותיה במזרח אסיה, אבל לא פחות מרתקת. נופים ומקדשים לצד חנויות ענק של גאדג'טים – וגם המקום הכי מפחיד בעולם

איתמר אייכנר

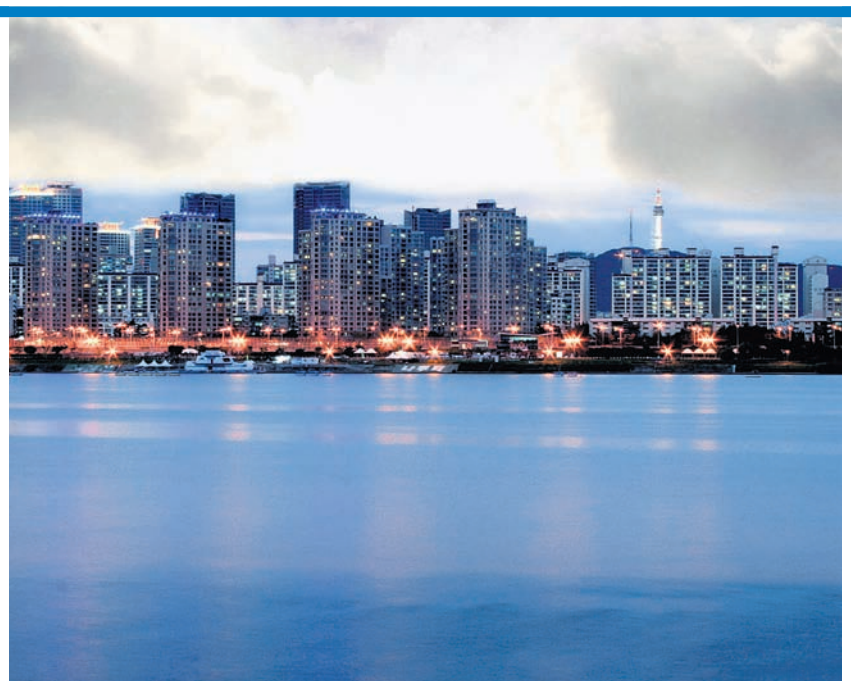

סיאול. מטרופולין תוסס המשלב מונומנטים היסטוריים וגורדי שחקים

צילומים: שאטרסטוק

עבור המטייל הישראלי קוריאה היא מדינה שנפלה קצת בין הכיסאות. לא זולה כמו תאילנד ואחיותיה, לא מפורסמת מבחינה תרבותית כמו יפן או סין ולא אקזוטית כמו וייטנאם או בורמה. ההיכרות המרכזית שלנו עם אחת המדינות המובילות בדרום מזרח אסיה היא דרך יבוא מכוניות ומוצרי חשמל. ההפסד כולו שלנו.

בחודשים האחרונים נפתח חלון חדש לתיירים מישראל שמתעניינים במדינה שיודעת לספק תאוות לנופי טבע ומים לצד תשוקות לגאדג'טים אלקטרוניים משוכללים במיוחד (על תוכנה להרחקת יתושים בטלפון הסלולרי שמעתם?). אייר קוריאה מפעילה טיסות ישירות מתל־אביב לסיאול שלוש פעמים בשבוע, והן מקצרות את ההגעה לבי־רת קוריאה ל־10 שעות בלבד. מחיר כרטיס הלוך־חזור: 1,400 דולר.

כדי להפיק את המיטב מהקסם ומהייחוד של קוריאה מומלץ לתכנן את מועד המסע ולהתאים אותו לאופי הטיול. התקופות המומ־לצות הן תחילת האביב והפריחה (אפריל־מאי) וסוף הקיץ (ספטמבר־אוקטובר), אז נצבע הכל בשלל צבעים עזים, בעלי גוון אדום וכתום.

סיאול הבירה היא מטרופולין רוחש ותו־סס, שבו חיים יותר מ־10 מיליון תושבים. העבר וההווה מתקיימים כאן זה לצד זה: אר־מונות, שערים מפוארים, קברים מלכותיים ומקדשים בני מאות שנים ניצבים לצד גורדי שחקים, תשתיות היי־טק ועסקים מלאי רחש והמולה. אסור להחמיץ ביקור במגדל סיאול על פסגת הר נמאסאן, שממנו פנורמה עוצ־רת נשימה של העיר מגובה 236 מטרים. רחוב אינזה־דונג מציג גלריות מודרניות לצד חנויות לאמנות מסורתית. מומלץ לבקר גם בכפר הפולקלור הקוריאני שבפאתי סיאול, שבו ניתן לראות איך היו החיים בכפר לפני מאות שנים.

שטח ההפקר

חוויה מסוג אחר צפויה בביקור המרתק באזור הצבאי המפורז שבין דרום קוריאה לצפון קוריאה. ה־Demilitarized Zone או בקיצור DMZ, כונה על ידי הנשיא לשעבר ביל קלינטון כ"מקום הכי מפחיד בעולם". זוהי רצועה יבשתית שאורכה 250 ק"מ ורו־חבה 4 ק"מ שמפרידה בין המדינה המערבית לשכנתה הקומוניסטית. השטח רווי צלפים, מוקשים, בונקרים וחוטי תיל. שתי המדינות מחזיקות באזור הסטרילי הזה כמעט 2 מיליון חיילים. אלפי חיילים אמריקאים ומשקיפי או"ם בוחנים את הנעשה בדריכות יתרה. כל זה כמובן לא מפריע לאלפי תיירים להגיע מדי יום לביקור. עוד יותר מפתיע: הרחקת בני האדם מהאזור הסטרילי איפשרה לעש־רות מינים נדירים של חיות וצמחים להתפתח. באזור המפורז, שהריבונות בו שייכת כעת לאו"ם, התפתח כפר קטן שמתפרנס מחקלאות מסורתית בצל הטילים והטנקים.

אחת החוויות הבולטות בסיור באזור המ־פורז היא ירידה למנהרה שנחפרה בחשאי על ידי הצפון קוריאנים ונחשפה על ידי הדרומיים. עומקה של המנהרה 78 מטר והמ־רחק שהיא עוברת מתחת לקרקע הוא 380 מטר, אם כי אורכה בפועל כמעט כפול. אם מקבלים את האישור להיכנס לאזור המפק־דה בשטח המפורז אפשר לראות חייל צפון קוריאני ממרחק של 20 מטרים, אבל כדאי לזכור שיש כאן כללי זהירות נוקשים מאוד: אסור להצביע לעבר החיילים ואסור לנסות ליצור איתם מגע. הביקור באזור המפורז מס־תיים בחנות בתוך הבסיס הצבאי האמריקאי שבה ניתן לקנות מזכרות מצפון קוריאה. בלובי של בתי המלון בסיאול אפשר להירשם לסיורים שיוצאים בכל בוקר באוטובוסים לאזור המפורז, בליווי מדריך צמוד.

האוצרות הלאומיים

ההיסטוריה הארוכה של קוריאה מתחי־לה כבר ב־2,333 לפנה"ס עם היווסדה של הממלכה הקוריאנית הראשונה.

ברחבי המדינה פזורים אתרים רבים מכל התקופות ההיסטוריות, בעיקר בעלי חשיבות דתית. כמה מהם נכללים ברשימת אתרי המורשת העולמית של אונסק"ו:

● **מקדש בולגוקסה** Bulguksa: נמצא במזרח קוריאה, כ־70 קילומטר צפונית לעיר בוסאן. נבנה ב־774 ותכנונו הארכיטקטוני הפך למו־דל בבניית מקדשים. כולל את פגודות האבן המרשימות שנחשבות לאוצרות לאומיים.

● **סאוקגורם** Seokguram: חלק מהקומפלקס הגדול של בולגוקסה. מערה שנחצבה באבן גרניט לבנה ובתוכה מגולפת באבן דמות בו־דהה יושבת ובקירותיה חצובים עוד 38 תל־מידי בודהה. שימשה כמעין מנזר מבודד.

● **מקדש ג'ונגמיו** Jongmyo: נמצא בסיאול. מקדש אבות מלכותי, שבו מקודשים לוחות הנשמה של מלכי ג'וסון ונשותיהם. במקדש זו נוהגים לקיים טקסים דתיים.

● **טריפיטאקה קוריאנה** Tripitaka Kore-ana: האוסף המקיף ביותר והעתיק ביותר של כתבי קודש בודהיסטיים. הכתבים גולפו על 81,340 לוחות עץ ולפי המחקר, אין שגיאת כתיב אחת בכל 53 מיליון הסימנים הכתובים בכתב סיני.

● **ג'אנגיאון פאנג'ון** Janggyeongpanjeon: מקום האחסון של כתבי הקודש הללו, בתוך מקדש האינסה, כ־200 קילומטר דרומית לסיאול. המקדש לא נפגע משריפות או ממלחמות מאז בנייתו בשנת 1488.

● **צ'אנגדאוקגונג** Changdeokgung: אחד מחמשת הארמונות של סיאול, ששוכן בתוך פארק גדול. מעוצב בהתאם לטופוגרפיה של סביבתו ומהווה דוגמה מצוינת של עיצוב נוף קוריאני עתיק, כולל בריכת פרחי לוטוס, עצים בני 300 שנה וחצר גדולה. ב־1945 חולקה קוריאה לשתי מדינות – הדרומית והצפונית ותוך זמן קצר הן פתחו במלחמה. רק ב־1953 נחתם הסכם שביתת נשק ומאז היחסים צוננים מאוד. בשנים האחרונות בו־לטת הפריחה הכלכלית של האחות הדרומית, ואפשר להתרשם מהתעשייה הקוריאנית בביקור באחד מהמפעלים הגדולים.

קונים ואוכלים

חוץ מטיולי טבע, מקדשים עתיקים והיסטוריה יש לקוריאה הרבה מה להציע בשני התחומים החביבים על התייר הישראלי: קניות ואוכל.

בשווקים ובקניונים הענקיים באזור דונגדמון בסיאול כדאי לבקר גם בלילה. האזור מלא בדוכני רחוב. אפשר להתמקח ולהוריד במחיר, אבל הכל בחביבות וב־חיוך. מומלץ במיוחד לקפוץ ל"טכנו־מרט" שהוא קניון ענק עם 7 קומות של מוצרי אלקטרוניקה מעודכנים.

מומלץ לפקוד גם את חנות הכלבו "לוטה" שכמוה פזורות מאות ברחבי קוריאה. בקומת המרתף יש שלל מסעדות שמציעות אוכל קוריאני, יפני, סיני ועוד. אל תפ־סחו על אזור "הונג דה" בסיאול שבו ממוקמת אוניברסיטת "הונג איק" שמפורסמת בזכות הפקולטה לאמנות ועיצוב. כל האזור מלא בדוכנים, גלריות, פאבים, דיסקו־טקים, מועדוני קריוקי וחנויות תכשיטים. נחמד מאוד לצעירים.

ומה בתחום האוכל? אפשר להתחיל בברביקיו הקוריאני "בולגוגי" שבו צולים לעיניכם רצועות בקר דקות שהושרו במרינדה. ללקק את האצבעות. מסעדות רבות מגישות ברביקיו קוריאני כאשר הסועדים יושבים מסביב לשולחן שעליו מורכב מנגל. לחם אין בקוריאה, אבל אפשר לעטוף את הבשר הצלוי בעלי חסה או בעלים ירוקים וטעימים של שומשום טרי.

כדאי לטעום גם קימצ'י (כרוב מומלח שעבר תסיסה), נאנגמיאון (מרק של אט־ריות כוסמת המוגש קר), בימבאפ (תערובת של אורז, ירקות, ביצה וממרח פלפל חריף), דאונג'אנגג'יגאה (מרק העשוי מממרח שעועית), ווסאמגייטאנג (תרנגולת מאודה וממולאת באורז וג'ינסנג).